

A magyar UFO- kutatás úttörője

Egy tanár megdöbbentő tapasztalatai

A magyar UFO-kutatás csak a '90-es évek elején kezdte meg hivatalos és szervezett működését, de a rendszerváltás előtt is akadtak olyan kutatók, akik érdeklődtek a tárgykör iránt. A Baranya megyei Garé község egyik tanára is ilyen volt, aki már az '50-es években látott UFO-t. Nagy Pál a későbbi évtizedekben szorgosan gyűjtögette az információkat és eközben nem evilági tapasztalatokkal gazdagodott.

Hazánkban a kommunizmus idején szó sem lehetett UFO-kutatásról, így jelentős lemaradásunk volt más országokhoz képest. Bár elég sok cikk jelent meg a témában, de ezek jelentős része gunyorosnak vagy tagadó hangneműnek bizonyult. Szinte csak elvétve találkozhattunk olyan írásokkal, amelyek komolyan vették a Földre látogató idegen civilizációkat. Ez utóbbiak esetében olyan szerzők neveit találhatjuk, mint például a nemrégiben elhunyt Nemere István íróét vagy a budapesti dr. Böszörményi Nagy Emil jogászét. Az elsők közé tartozott Nagy Pál, aki titokban gyűjtögette az információkat, várva a megfelelő pillanatot arra, hogy azokat közzé tegye.

Egy korabeli észlelés

Pál 1936. március 21-én született egy Baranya megyei kis sváb faluban, Gyód községben. Tanítóképző főiskolát végzett és az ő generációja volt az utolsó „igazi néptanító”. Több cikket publikált, ahol G. Nagy Pálként szerepelt. Mivel neve tucatnév, így elé tette a „G” betűt, ami valójában Garé

községet jelenti, ahol élete nagy részét leélte. Cikkezett környezet-és tájvédelmi újságokba, amikben arra hívta fel a közfigyelmet, hogy vigyázzunk a növény és állatvilágra, mert velük együtt kell szimbiózisban élnünk. Egy oktatási hetilapban is megjelentek írásai, amiben javaslatot tett a diszlexiás gyermekek olvasástanításához. Egyszóval egy igazán tanult és okos emberről van szó.

A repülő csészealjakkal történő első találkozása 1948-ra tehető, amelyről így írt: „Tizenkét éves voltam. Vagy 30 ember fosztotta egy októberi estén a kukoricát egy gyódi lakos udvarán. Villany abban az időben még nem volt a községben. Egy apró petróleumlámpa ontotta gyér fényét az egybegyűltekre. Nyugodtan mondhatjuk, hogy sötétben dolgoztunk a csillagos, Holdtalan éjszakában. Váratlanul fehér fény árasztott el bennünket. A déli égboltról mintegy 50 fok magasból egy közel telihold nagyságú fehér korong világított ránk. Olyan világos lett az udvar, mint egy felhős, nyári délutánon. A fénykör akkora volt, hogy éppen csak befogta a dolgozó embereket. Azonnal

tudni lehetett, hogy a fentiek célpontja a kukoricafosztó társaság. A korong állt egyhelyben, fénye nem vakított. Bele lehetett nézni. Ma azt mondanánk: hideg fényt bocsájtott ki. Mi gyerekek bele is néztünk. Hajtott bennünket a kíváncsiság. Az öregek lehorgasztott fejjel imádkoztak. Az volt a véleményük, hogy az időnként látható égi jelek rosszat, általában háborút jelentenek. Imádkoztak hát, hogy ne törjön ki újabb háború. Bár az ilyen váratlan események megbénítják az emberek időérzékét, gondolom, hogy néhány perc telhetett el, amikor megszüntették a megvilágításunkat, de maga a korong tovább tündökölt. Mintha csak azért csinálták volna az egészet, hogy nézzünk magasba és senki sem tudott magyarázatot adni. A korong méltóságteljes lassúsággal osztódni kezdett. K-NY-i irányba kettévált. A keletkezett két rész megőrizte átmérőjét, de fényereje felére csökkent. Az egyik kelet felé, a másik nyugati irányba távozott kényelmes tempóban. Menet közben nem fokozták sebességüket. Mi, gyerekek kifutottunk a kertbe, hogy a látóhatár széléig kövessük őket. A kertből, azaz 90 fokos szögeltérésből is

korongoknak láttuk őket, ami egyértelmű bizonyítéka annak, hogy gömbszimmetrikus testek voltak. Hogy hogyan képes két gömb egyesülni vagy osztódni, ez a kérdés azóta is izgatja az elmémet.”

Szárnyaló korongok és fantázia

Az észlelés hatására Pál életén végig kísérte a téma, mert az esemény után igyekezett meg-

szerezni minden hozzáférhető információt. Egy kiadatlan kézírata arról tanúskodik, hogy már akkor nagyon komolyan vette a repülő csészealjakat, amikor a többiek még csak ismerkedtek ezzel a témakörrel. Az Ufológia című kézírata az 1967-1975-ig megjelent sajtóanyagok egy részét tartalmazta, amit saját megjegyzésekkel és kritikával látott el. A kötetet így zárta: „A magam részéről azt fogadom el, hogy nem minden UFO jelenség más égitestről érkezett értelmes lények járműve. A közölt anyagok között viszont van egy sor olyan, amelyik nem magyarázható másként, mint hogy feltételezzük egy fejlettebb, úrben élő civilizáció létezését, s időnkénti látogatását a Földre.” Pálnak a hagyományos szkeptikus magyarázatok mellett érdekes elméletei voltak, többek között arról, hogy az UFO-k és utasaik talán a tenger fenekéről érkeznek. Ezt a fejtegetést vélhetően az akkoriban népszerű Atlantisz témája ihlette, amiről azóta rengeteg tanulmány és dokumentumfilm jelent meg. Mivel a tengerekben és óceánokban korábban megjelent az élet, mint a szárazföldön, így kifejlődhetett egy olyan tech-

nikai civilizáció, akik az óriási mélységek miatt könnyen megbújhatnak előlünk. Csúpan azóta jönnek gyakrabban a felszínre, hogy ledobtuk az atombombát és olyan rakétákat tesztlünk, amelyek immár a saját élővilágukat veszélyeztetik.

Pált természetesen foglalkoztatta a paleoasztronautika teóriája, így 1987-ben értekezést írt az azték Képes Krónikáról és annak ábráiról, amiből azt olvasta ki – hasonlóan Danikenhez -, hogy az istenek földönkívüliek voltak. Úgy gyanította, hogy ezek a lények az Uránuszról jöhettek a Földre, de más aminosavakból épült fel a szervezetük, és oldószerük nem a víz, hanem az ammónia volt.

Sőt, annak a lehetőségét is felvetette, hogy az emberiség valamikor a távoli múltban, sok évezreddel ezelőtt lett a Marsról a Földre telepítve.

Az idegenek pedig azóta itt repkednek körülöttünk és azt szemlélik, hogy mivé váltak a teremtményeik.

Bár csupa fantáziálásnak tűnhet, de komoly hangvételű írásai voltak a tanárnak, aki még egy csillagászati távcsövet is összeszerelt és amatorként vizsgálta az eget. Emellett rendszerezte az UFO-jelenségeket, írt a 4. dimenzió létezéséről, az infra távcsöves megfigyelésekről és biológiai szempontból tárgyalta a földönkívüli élet változatosságának lehetőségeit.

Pálnak a hatvanas- és nyolcvanas években is volt saját észlelése, amit többemagával figyelt meg. Több esti időszak folyamán jelentek meg a közeli Kopasz-hegy felett fénylő UFO-k. Volt, amikor távcsövel sikerült vizsgálnia a narancssárga színű korongokat, de azokban nem látott határozott formát.

A nyolcvanas évek második felében megjelent néhány magyar nyelvű könyv a témában, így Pál is egyre nyitottabban kezelte az érdeklődését és

cikkeket publikált bizonyos lapokba. Mivel számos hazai észlelést begyűjtött, így a média érdeklődni kezdett felé és több interjút készített vele. 1985-ben létrehozta a Garéi UFOklubot, de az csúpan egy évig működött, mert az emberek érdeklődése hamar elhalt. Az övé azonban nem, így folyamatosan aktív megfigyeléseket végzett és rendszeresen kapott leveleket az ország minden szegletéből.

Mivel az UFO-jelenség nagyon sokrétű volt, ezért szépen lassan kibontakoztatta a Plazmalények-elméletét. Eszerint az idegen entitások a negyedik dimenzióból érkeznek hozzánk, ahol gondolkodó energiaként léteznek. Amikor átkerülnek a mi dimenziónkba, azonnal testet öltenek és még az alakjukat is megváltoztathatják. Ezért lehetséges, hogy annyiféle lényről és furcsaságról szólnak a beszámolók.

A jelenünk UFO-kutatói hajlanak a leginkább az interdimenzionális magyarázatra és eredetre, így mondhatjuk, hogy a tanár úr megelőzte a korát. Talán azért, mert Pálnak több olyan élménye volt, amikor embernek hitt lényekkel találkozott, akikkel olykor még

Megoldódik valaha a rejtély?

Az UFO-jelenség minimum hosszú évtizedek óta borzolja a kedélyeket. A jelenség évezredek óta velünk van, és a legkülönbözőbb formákban bukkan fel. 78 éve történt a roswelli incidens és ezen kívül több ezer esetről van tudomásunk, amelyek hitelt érdemlőek, de mégis olyan, mintha sosem tudnánk megfejteni az idegenek titkait. Bár egyre komolyabb és tudományosabb

kutatások folynak, az áttörés még most sem jött el. Vajon mikor válik nyilvánvalóvá az, ami oly régóta elfedve van az emberiség elől? Talán ez az év lesz az, ami mindent megváltoztat?

beszélgetett is, de azok a társalgásokat követően minden esetben semmivé foszlottak. Ezek az eszmecserek kiterjedtek a filozófiára és a kozmoszra, így biztos, hogy nem hallucinációról van szó. Talán az idegenek felfigyeltek a tanár széleskörű világlátására? Nem tudhatjuk, de hozzá kell tennünk, hogy Pál azt is lejegyeztelte, hogy sikerült lefotóznia az aurát, találkozott szellemekkel és megtapasztalta a telepátia valóságosságát. Az évtizedek alatt rengeteg paranormális

jelenség nyilvánult meg a környezetében, de mégis megőrizte racionalitását és nem lett belőle elvakult fanatikus. Mindezt próbált ésszerűen magyarázni, végig latolgatta az összes lehetőséget, de mégis akadtak olyan tapasztalatai, amelyekkel sehogy sem tudott elszámolni. Szemléletmódját egyetlen mondatba sűrített bele: „A világ más, amilyenek tudjuk, hisszük vagy óhajtjuk!”

AZ ÖRÖKSÉG

Nagy Pál 2012. január 21-én hunyt el. A hozzá érkező levelek tömkelege és saját gépelt iratainak nagy része kiadatlan maradt. Szerencsére a hagyatéka hozzám került, így feltárult előttem egy olyan életút, amit biztosan nem mondhatunk hétköznapiinak. Talán az 1948-as tapasztalatnak volt köszönhető, hogy több mint hatvan évén át kitarított a paranormális jelenségek létjogosultsága mellett. Községe és környezete ez miatt nem lenézte, hanem tiszteletben tartották, mert ismerték precíz tanári készségeit és óriási tudását. Vajon hogyan vélekedne a tanár úr a modern UFO-észlelésekről, a legújabb katonai incidensekről és a kormányzatok, valamint a tudományos szakemberek egyre nyitottabb hozzáállásáról?...

MISKOLCI LÁSZLÓ

